

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007 — 2013)

COM(2005) 121 końcowy — 2005/0050 (COD)

(2006/C 65/03)

Rada, działając na podstawie art. 56, art. 157 ust. 3 oraz art. 175 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła 25 kwietnia 2005 r. zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej.

Sekcja ds. Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię dnia 20 października 2005 r. Sprawozdawcą był Bernhard WELSCHKE, współsprawozdawcą Lucia FUSCO.

Na 422. sesji plenarnej w dniach 14 — 15 grudnia 2005 r. (posiedzenie z dnia 14 grudnia 2005 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 125 do 2, przy 1 głosie wstrzymującym się, przyjął następującą opinię:

1. Uwagi wstępne

1.1 Wiele wskaźników wzrostu, zatrudnienia i innowacyjności wskazuje na fakt, że w ostatnich latach Unia Europejska nie nadąza za światową konkurencją i że tendencja ta się utrzymuje. Dla UE jednym z największych wyzwań ekonomicznych i społecznych jest walka z bezrobociem, tworzenie nowych miejsc pracy oraz konieczne w tym celu trwałe utrzymanie wzrostu gospodarczego.

1.2 Tym wyzwaniom muszą wyjść naprzeciw przede wszystkim przedsiębiorstwa. 98 % firm europejskich to małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP). W sektorze prywatnym tworzą one 55 % miejsc pracy. Potencjał MŚP w zakresie innowacji procesu produkcyjnego oraz w zakresie produktów i usług jest ogromny.

1.3 Wiele przedsiębiorstw wykorzystuje korzyści płynące z europejskiego rynku wewnętrznego. Niestety, często z powodu nadal istniejących barier, ograniczonych zasobów personalnych i finansowych oraz braku informacji nie mogą one w pełni wykorzystać jego potencjału. Sposobem na to może być konsekwentna realizacja strategii lizbońskiej, zintegrowanie rynku wewnętrznego oraz dalsze jego otwarcie, lepsze stanowienie prawa oraz programy pomocowe stymulujące tworzenie europejskiej wartości dodanej.

1.4 Także nowoczesna struktura administracyjna oraz sprawne służby publiczne mogą wnieść istotny wkład w krzewienie konkurencyjności i innowacji w Europie. Transgraniczne partnerstwa władz wszystkich szczebli to szansa na wyraźną poprawę niezbędnej współpracy administracji, ułatwienie wymiany doświadczeń oraz wzajemne korzystanie z przykładów najlepszych rozwiązań.

2. Zasadnicze punkty wniosku Komisji

2.1 Program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (zwany dalej programem ramowym) na lata 2007 — 2013 ma przyczynić się realizacji zdefiniowanej na nowo strategii lizboń-

skiej oraz strategii Wspólnoty na rzecz zrównoważonego rozwoju.

2.2 Program ramowy przewiduje kontynuację wielu sprawdzonych już programów pomocowych Wspólnoty w różnych obszarach polityki i łączy je jedną spójną podstawą prawną. Komisja proponuje budżet ramowy wysokości 4.212,6 mln euro.

2.3 Program ten jest skierowany do wszystkich Państw Członkowskich, państw kandydujących, krajów Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) oraz krajów Bałkanów Zachodnich. Także inne państwa trzecie mogą uczestniczyć w programie, o ile jest to przewidziane w umowie dwustronnej.

2.4 Celem programu ramowego jest sprzyjanie konkurencyjności przedsiębiorstw — zwłaszcza małych i średnich, wspieranie innowacji i ułatwienie wprowadzania ich na rynek, przyspieszenie rozwoju społeczeństwa informacyjnego, jak i zwiększenie efektywności energetycznej oraz lepsze wykorzystanie nowych i odnawialnych źródeł energii.

2.5 Zgodnie z art. 156, 157 ust. 3 oraz art. 175 ust. 1 TWE należy stworzyć szeroką i spójną podstawę prawną dla konkretnych wspólnotowych programów pomocowych oraz dla odpowiednich części innych programów wspólnotowych w obszarach zasadniczych dla zwiększania produktywności, innowacji i zrównoważonego wzrostu w Europie. Jednocześnie należy rozpatrzyć dodatkowe aspekty związane z ochroną środowiska. Program ramowy składa się z trzech konkretnych podprogramów.

2.6 „Program na rzecz przedsiębiorczości i innowacji” obejmuje działania na rzecz przedsiębiorczości, innowacji i konkurencyjności. Jest skierowany do przedsiębiorstw wszystkich branż — zarówno tych bardzo zaawansowanych technologicznie, jak i tych tradycyjnych. Należy poprawić finansowanie MŚP na etapie początkowym i na etapie wzrostu firmy. Inne akcenty to współpraca pomiędzy przedsiębiorstwami, wspieranie innowacji oraz wspieranie technologii środowiskowych. Przewidziany budżet wynosi 2.631 mln euro.

2.7 „Program wsparcia polityki w zakresie ICT” ma przyczynić się do wprowadzenia technologii informacyjnych i komunikacyjnych do przedsiębiorstw, administracji i publicznych przedsiębiorstw usługowych. Zaproponowane działania konkretyzują i stanowią oparcie dla nowej inicjatywy UE „i2010”, która w najbliższych latach będzie stanowiła platformę dla stworzenia jednorodnego europejskiego obszaru informacyjnego i dla wzmocnienia wspólnego rynku wewnętrznego produktów i usług informacyjnych. Na ten program przewidziano 801,6 mln euro.

2.8 Celem „Programu na rzecz Inteligentnej Energii dla Europy” jest wspieranie zrównoważonego rozwoju w dziedzinie energetyki, poprawa bezpieczeństwa dostaw i efektywności energetycznej, zmniejszenie uzależnienia od importu energii i zwiększenie udziału energii odnawialnych w krajowej konsumpcji energii brutto (do 12 %). Główny nacisk położony jest na wspieranie i upowszechnianie zrównoważonych technologii energetycznych, lepsze struktury administracyjne, gęstszą sieć oraz ogólne uwrażliwienie na problem zrównoważonego wykorzystania energii. Agencja wykonawcza ds. inteligentnej energii, powołana do życia przez Komisję, powinna w dalszym ciągu funkcjonować. Budżet przewidziany na ten program wynosi 780 mln euro.

2.9 Wdrożenie programu ramowego ma przebiegać w oparciu o roczne programy robocze, których realizację chce zapewnić Komisja. Komitety administracyjne mają monitorować działania na szczeblu poszczególnych Państw Członkowskich i zapewnić tym samym ich spójność.

3. Uwagi ogólne

3.1 Wniosek dotyczący programu ramowego jest bardzo obszerny i obejmuje wiele działań i programów. Uwagi te ograniczają się więc tylko do tych aspektów, które zdaniem Komitetu są szczególnie ważne lub które Komitet pragnie rozważyć w jeszcze innym kontekście.

3.2 Komitet z zadowoleniem przyjmuje program ramowy jako ważny krok w kierunku stworzenia synergii przy wspieraniu konkurencyjności i innowacyjności przedsiębiorstw oraz zrównoważonego rozwoju. Zaproponowane działania i instrumenty mogą wnieść istotny wkład w zwiększenie spójności społecznej, krzewienie zrównoważonego rozwoju gospodarczego oraz w osiągnięciu celów strategii lizbońskiej w zakresie wzrostu i zatrudnienia. Logiczne więc, że Komisja także w zaproponowanym planie działań dla ożywienia strategii lizbońskiej na szczeblu Wspólnoty (COM(2005) 330) wskazuje na program ramowy jako na istotny element polityki unijnej.

3.3 W raporcie Wima Koka z 2004 r. przedstawiono zasadnicze warunki, decydujące o **konkurencyjności** europejskiej gospodarki. Słusznie zalecano więc dalszy rozwój społeczeństwa opartego na wiedzy, pełną realizację jednolitego rynku,

poprawę klimatu gospodarczego, modernizację rynku pracy — także poprzez strategię „kształcenia przez całe życie” i „aktywnego starzenia się” oraz wspieranie zrównoważenia w dziedzinie ekologii. To Państwa Członkowskie, zdaniem Komitetu, są szczególnie zobowiązane, aby stworzyć właściwe uwarunkowania dla zwiększenia konkurencyjności przedsiębiorstw. Komitet uważa, że unijne programy pomocowe stanowią tu cenne i skuteczne uzupełnienie. Poza programem ramowym, jako szczególnie ważne wymienić warto programy badań, strategię na rzecz „kształcenia przez całe życie” oraz fundusze strukturalne.

3.4 Przedsiębiorstwa zwiększają swoją **innowacyjność** nie tylko poprzez wykorzystanie postępu technologicznego. Do innowacji przyczynia się także przedsiębiorczość głęboko zakorzeniona w społeczeństwie i kulturze danego kraju, rozległa wiedza o zarządzaniu, odpowiedzialne zarządzanie przedsiębiorstwem oraz aktywność międzynarodowa. Przy ustalaniu celów programu ramowego błędem byłoby zbyt wąskie potraktowanie pojęcia innowacji i zmarnowanie w ten sposób szansy na większy wzrost, zatrudnienie i spójność społeczną. Przedsiębiorstwa są kluczowymi podmiotami w procesie innowacji, w którym powinni zostać zaangażowani w odpowiedni sposób partnerzy społeczni.

3.5 Innowacje rodzą się w ludzkich umysłach. Dlatego wysoki poziom edukacji i kształcenia zawodowego jest warunkiem dla długofalowego zwiększania potencjału innowacyjności w Unii Europejskiej. Zarówno pracodawcy, jak i pracownicy, rządy, uczelnie, szkoły oraz wszystkie inne związane z tym instytucje stoją na równi przed zadaniem dalszego zwiększenia potencjału innowacyjnego naszych społeczeństw. Także projekty transgraniczne świetnie mogą uzupełniać działania na szczeblu krajowym na rzecz społeczeństwa opartego na wiedzy. Komitet z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE w sposób celowy wspiera edukację i kształcenie zawodowe, m. in. w ramach odrębnych programów wspólnotowych „Sokrates” (kształcenie ogólne), „Tempus” (szkolnictwo wyższe) oraz „Leonardo da Vinci” (kształcenie zawodowe). Zintegrowany program działań na rzecz edukacji, kształcenia zawodowego i kształcenia przez całe życie na lata 2007 — 2013 może również w istotny sposób przyczynić się do wzmocnienia innowacyjności w przedsiębiorstwach i do sukcesu programu ramowego.

3.6 Komitet z zadowoleniem przyjmuje zamierzenie Komisji, aby poprzez lepsze stanowienie prawa i jego regularne kontrolowanie pod kątem nadmiernych obciążeń wzmocnić innowacyjność i konkurencyjność przedsiębiorstw. Szczególnie ważna jest skuteczna analiza następstw nowych regulacji. Przy analizie następstw Komisja powinna intensywnie współpracować z Radą ds. konkurencyjności i z Parlamentem Europejskim.

3.7 Komitet podziela pogląd Komisji, że unijne działania horyzontalne i koordynujące mogą przynieść znaczącą wartość dodaną. Istotne będzie zwłaszcza dostarczenie przedsiębiorstwom możliwie konkretnych informacji i umożliwienie im łatwego dostępu do działań i instrumentów programu ramowego.

3.8 Komitet popiera cel Komisji, aby program ramowy wspierał nie tylko technologicznie bardzo zaawansowane gałęzie gospodarki, ale także te tradycyjne. To właśnie te sektory, o ile będą miały możliwość rozwinięcia konkurencyjności i innowacyjności, mogą wnieść znaczący wkład w zwiększenie zatrudnienia oraz spójności społecznej. Także w sektorze usług i logistyki drzemie niemały potencjał innowacyjności.

3.9 Komitet zwraca się do Komisji z apelem, by w programie ramowym znanym nie zawężała definicji grup docelowych, aby wynikające z niego korzyści były jak największe i szeroko dostępne, zarówno pod względem regionalnym, jak i sektorowym. Także spółdzielnie, przedsiębiorstwa stowarzyszone i towarzystwa świadczeń wzajemnych (*mutuals*) oraz innowacyjne nowo założone firmy i mikroprzedsiębiorstwa mogą przyczynić się do wzmocnienia konkurencyjności i innowacyjności w UE. W ten sposób, np. dzięki spółdzielniom, można wykorzystać te atuty wynikające z wielkości, które oddziaływałyby pozytywnie na dostęp do rynku (włączając w to udział w zamówieniach publicznych o większej skali), na pozycję na rynku, na rozwój potencjału kadry kierowniczej, na doskonalenie zawodowe i potencjał badawczy. O dostępie do projektów programu ramowego powinien decydować zakres, w jakim grupy docelowe opracowały realne koncepcje, które zwiększają konkurencyjność i innowacyjność oraz zasługują na wsparcie. Fundacje, stowarzyszenia i izby przemysłowo-handlowe odgrywają ważną rolę w upowszechnianiu programu ramowego.

3.10 W związku z napiętymi budżetami Państw Członkowskich i na szczeblu europejskim ograniczono środki finansowe programu ramowego. Komitet oczekuje, że mimo nie zatwierdzonych jeszcze przyszłych perspektyw finansowych, zostaną zapewnione wystarczające środki na program. Należy przy tym zagwarantować, aby środki dla grup docelowych były wydawane możliwie planowo, rozsądnie i w zależności od rezultatów. Komisja powinna sprawdzić, jaka część środków, przewidzianych obecnie na administrację programu, może być wykorzystana w projektach.

3.11 Komitet z zadowoleniem przyjmuje zamierzenie Komisji, aby ocenić doświadczenia zebrane przy funkcjonujących już programach i skorygować ewentualne błędy oraz aby przy wdrażaniu programu ramowego stosować sprawdzone mechanizmy. Czytelny dla wszystkich stron „monitoring” i „benchmarking” zwiększyłby sukces programu ramowego.

Wiedzę, mogącą zoptymalizować program ramowy, należy z góry uwzględnić w planowaniu na kolejny rok. Komisja oraz instytucje zajmujące się wdrażaniem programu powinny uważnie rozpatrzyć, czy z oceny śródkresowej nie wynika potrzeba pewnych dostosowań. Należy przy tym wziąć pod uwagę doświadczenia przedsiębiorstw i innych grup docelowych. Jednakże w nie wolno dopuścić do tego, by w jakimkolwiek momencie uczestnikom projektu utrudnić proces planowania.

3.12 Komitet dużą wagę przykładą do faktu, by Państwa Członkowskie pamiętały o zasadzie współfinansowania. Tym samym apeluje się do nich, by utrzymały krajowe wsparcie w planowanym zakresie niezależnie od dotacji unijnych. Komitet nadmienia także, że Państwa Członkowskie zobowiązały się do przeznaczania 3 % PKB na badania i rozwój. Realizacja programu ramowego w żadnym wypadku nie może doprowadzić do tego, że Państwa Członkowskie ograniczą swe wysiłki dla osiągnięcia tego celu.

3.13 Komisja słusznie zauważa, że konieczne jest ściśle powiązanie instrumentów i działań programu ramowego z innymi programami i inicjatywami UE. Najbardziej odpowiednie punkty styczności to strategia „kształcenia przez całe życie”, VII ramowy program badań oraz programy w zakresie polityki strukturalnej. Komisja powinna dbać o to, by cele wszystkich zaangażowanych dyrekcji generalnych były ze sobą spójne. Należy również zapewnić przejrzystość działań i decyzji wszystkich zaangażowanych zespołów. Tylko dzięki właściwemu wyważeniu akcentów pod względem treści i organizacji tych programów, uda się w pełni osiągnąć synergie horyzontalne i wertykalne pomiędzy UE a Państwami Członkowskimi oraz pomiędzy gospodarką, środowiskiem naukowym i administracją.

4. Uwagi szczegółowe

4.1 Przy wdrażaniu programu ramowego grupy docelowe powinny mieć łatwy dostęp do przewidzianych programów. Dotąd nie zawsze udawało się to w pełni zagwarantować. Przydzielanie środków musi być efektywne i odpowiadać na praktyczne potrzeby przy możliwie jak najmniejszej biurokracji (także jeśli chodzi o sprawozdawczość i dokumentację).

4.2 Komisja, poprzez spójne podejście, powinna zarządzać programem ramowym skutecznie i w sposób przyjazny dla użytkownika. Wszystkim podmiotom zaangażowanym we wdrażanie programu ramowego zależy na bezpieczeństwie planowania oraz na przejrzystości. Zewnętrzna jednostka, administrująca realizacją programu, spełni swą rolę wtedy, gdy dzięki jej działaniu wyraźnie uprości się procedury i zmniejszy koszty.

4.3 Wdrażaniu programu ramowego jeszcze intensywniej powinny towarzyszyć działania „Centrum monitorowania MŚP” Komisji. Może to w jeszcze większym stopniu poprawić wymianę wiedzy i doświadczeń pomiędzy Państwami Członkowskimi oraz pomiędzy gospodarką, środowiskiem naukowym i administracją. Raporty sporządzane przez centrum monitorowania należałoby sprawdzać pod kątem praktycznego wykorzystania oraz dostosowania do grup docelowych. Pomocne byłoby także takie określenie podziału zadań centrum monitorowania, aby wkład każdej z grup (wymienionych w punkcie 3.9) był jednoznaczny.

4.4 „Program na rzecz przedsiębiorczości i innowacji”

4.4.1 Mimo że problem ten jest znany od lat, to MŚP oraz mikroprzedsiębiorstwa nadal mają bardzo ograniczony dostęp do kapitału. W tej dziedzinie trzeba działać naprawdę szybko. Instrumenty finansowe przewidziane w tym programie mają decydujące znaczenie dla powodzenia europejskiej polityki dotyczącej przedsiębiorstw. Komitet zakłada, że spowoduje to dużą mobilizację i wywoła efekt dźwigni.

4.4.2 Komitet popiera przeznaczenie środków na odpowiednie ogniwa finansowania, aby obniżyć koszty (w tym i koszty personelu i administracji) i zmniejszyć ryzyko finansowania. Instrument na rzecz wysokiego wzrostu i innowacji w MŚP — GIF (*High Growth and Innovative SME Facility*), system poręczeń dla MŚP — SMEG (*Guarantee (SMEG) Facility*) oraz system rozwijania zdolności MŚP — CBS (*Capacity Building Scheme*) mają przyczynić się do łatwiejszego dostępu przedsiębiorstw do kredytów i do kapitału ryzyka. Udzielanie innowacyjnym MŚP i mikroprzedsiębiorstwom kredytów na mniejsze kwoty, zwłaszcza na rozpoczęcie i rozwój działalności, poprawi ich potencjał wzrostu i zatrudnienia. Dla odpowiednich projektów dostępne powinny być także mikrokredyty i kredyty na mniejsze kwoty.

4.4.3 Komitet zaleca, aby tworzenie i rozbudowę międzynarodowej aktywności pojmować jako integralny element polityki europejskiej oraz jako ważną strategię MŚP na rzecz zwiększenia konkurencyjności i innowacyjności. Wszystkie środki i instrumenty przewidziane w programie powinny być podporządkowane temu celowi. Komisja powinna aktywnie towarzyszyć przedsiębiorstwom poprzez organizację giełd kooperacji, rozpowszechnianie praktycznych informacji i inne pomocne działania.

4.4.4 Złożoność unijnych programów wsparcia i ram prawnych sprawia, że niezbędne jest informowanie i doradztwo skierowane bezpośrednio do przedsiębiorstw i innych grup docelowych. Najlepiej sprawdziłaby się tu rozbudowana w całej Europie i dobrze współpracująca sieć informatorów. W ten sposób obywatele i przedsiębiorstwa mieliby jeszcze lepszy dostęp do wartości dodanej, wynikającej z programów i projektów europejskich, co jest zgodne z unijną strategią komunikacji.

4.4.5 Komitet przywiązuje dużą wagę do tego, aby planowany przetarg, mający wyłonić „partnerów świadczących usługi dla wsparcia przedsiębiorstw i innowacyjności”, odbył się według jasnych zasad. Wszystkie organizacje działające regionalnie i sektorowo, mogące dzięki swej strukturze i ofercie usług służyć interesom przedsiębiorstw, powinny mieć nieograniczony dostęp do udziału w przetargu. Zaleca się Komisji rozważenie rekomendacji poszczególnych istniejących centrów biznesu i innowacji (*Business & Innovation Centres, BIC*), *Euro Info Centres (EIC)* oraz ośrodków przekazu innowacji (*Innovation Relay Centre, IRC*).

4.5 Program wsparcia polityki w zakresie ICT

4.5.1 Komitet z zadowoleniem przyjmuje ukierunkowanie programu wsparcia w zakresie polityki w zakresie ICT. Sektor ten jest siłą napędową dla koniecznego podniesienia wydajności we wszystkich gałęziach gospodarki. Można się spodziewać, że zaproponowane działania stworzą w Europie znaczącą wartość dodaną.

4.5.2 Wspieranie europejskiego społeczeństwa informacyjnego przyczyni się do szybszego rozwoju gospodarczego, do wzmocnienia integracji społecznej Europy i do poprawy jakości życia obywateli. Przy realizacji programu należy zwrócić szczególną uwagę na to, by był on dostępny dla wszystkich przedsiębiorstw, także tych reprezentujących tradycyjne gałęzie gospodarki.

4.5.3 Jasno ukierunkowane projekty, zintegrowane działania oraz budowa i rozwijanie sieci transgranicznych oraz klastrów mogą posunąć naprzód zarówno transfer technologii jak i praktyczne zastosowanie innowacyjnych i odpowiadających na potrzeby rynku rozwiązań w zakresie ITC. Komitet z zadowoleniem przyjmuje zamierzenie opracowania wspólnych specyfikacji technicznych oraz planów działania, mających na celu łatwiejsze udzielanie zamówień publicznych w tym sektorze.

4.5.4 Strukturalnie i merytorycznie program wsparcia polityki w zakresie ICT powinien być jak najściślej dostosowany do inicjatywy „i2010 — Europejskie społeczeństwo informacyjne na rzecz wzrostu i zatrudnienia” (COM(2005) 229 końcowy). Komitet przygotowuje osobną opinię na temat inicjatywy „i2010”.

4.6 Program „Inteligentna energia dla Europy”

4.6.1 Komitet z zadowoleniem przyjmuje cel programu. Efektywność energetyczna, wspieranie energii odnawialnych oraz dywersyfikacja dostaw energii to kwestie zasadnicze dla zrównoważonego rozwoju gospodarczego oraz dla ochrony środowiska w Europie. Program ma przyczynić się do pełnego wykorzystania potencjału innowacyjności w sektorze energetycznym, który można odnaleźć także w technologii systemów oraz w przemianie energii.

4.6.2 Technologie rynkowe oraz konkurencyjne produkty zadecydują o tym, czy uda się osiągnąć cele programu. Dlatego Komitet z zadowoleniem przyjmuje wspieranie projektów, które ułatwiają wprowadzanie na rynek innowacji i gotowych do sprzedaży produktów. Pewne działania warto jednak podejmować tylko na wczesnym etapie procesu innowacji. Generalnie najlepsze technologie i konkurencyjne produkty czy usługi można rozwijać tylko w warunkach konkurencji.

4.6.3 Komitet z zadowoleniem przyjmuje zamierzenie Komisji, aby promować oszczędne wykorzystywanie zasobów energetycznych i udzielać informacji na ten temat. Działania te powinny być adresowane nie tylko do kręgów specjalistów, ale także do szerokiej społeczności. Obecna kampania na rzecz zrównoważonej energetyki dla Europy stanowi tu znaczący wkład. Ma ona na celu upowszechnianie sprawdzonych praktyk oraz większe uwrażliwienie obywateli na problematykę efektywności energetycznej i ochrony środowiska. Komitet ma nadzieję, że kampania ta będzie dobrym uzupełnieniem dla programu „Inteligentna Energia dla Europy”.

5. Zalecenia końcowe

5.1 Komitet wzywa Komisję do jeszcze bardziej przejrzystego przedstawienia celów i struktury programu ramowego. Jako wzorzec może służyć wyliczenie w artykule 6 programu ramowego planowanych działań wdrażających. Podobnie usystematyzować można także pojedyncze programy i instrumenty. Dzięki temu grupy docelowe miałyby łatwiejszy dostęp do programu ramowego. Przy tym należy zaangażować także organizacje społeczeństwa obywatelskiego.

5.2 Komitet oczekuje, że poprzez połączenie wielu programów i pojedynczych środków uzyska się wartość dodaną. Może się to udać jednak tylko wtedy, gdy zapewnione będą: optymalna koordynacja, spójność poszczególnych środków i dostosowanie do pozostałych właściwych programów unijnych. Odpowiedzialność za to spoczywa w szczególności na Komisji i na organach zarządzających.

5.3 Komitet z zadowoleniem przyjmuje ukierunkowanie programu ramowego na główne cele UE w zakresie polityki gospodarczej, społecznej, ekologicznej i energetycznej. Ważne jest, aby przy wdrażaniu realistycznie i z wyraźnym odniesieniem do grup docelowych określić roczne programy robocze, zwłaszcza dla innowacyjnych przedsiębiorstw. A można tego dokonać tylko poprzez odpowiedni udział grup docelowych już na etapie planowania.

5.4 Dla celów lepszego wdrażania i ciągłości polityki, Komitet wzywa Komisję do wyjaśnienia powiązań pomiędzy programem ramowym na rzecz konkurencyjności i innowacji a innymi istniejącymi i przyszłymi inicjatywami, a w szczególności Europejską Kartą Małych Przedsiębiorstw z 2000 r., planem działania na rzecz przedsiębiorczości w Europie z 2003 r. oraz komunikatem w sprawie polityki dotyczącej MŚP. Miałyby to znaczną wartość dla przedstawicieli biznesu i twórców polityki na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym.

5.5 Komitet będzie uważnie śledził wdrażanie programu ramowego. Przy tym zastrzega sobie także prawo udzielenia dalszych zaleceń w momencie, gdy zebrane już będą pewne doświadczenia, lub w ramach oceny śródkresowej.

Bruksela, 14 grudnia 2005 r.

Przewodnicząca
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Anne-Marie SIGMUND